

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De verzoeking in de woestijn

Van de Jordaan, waar de Heiland gedoopt was door Johannes, de zoon van Zacharias, ging de Here Jezus naar de woestijn. In de eenzaamheid dacht Hij daar veertig dagen lang na over de geweldige strijd, die vóór Hem lag. Hij was op aarde gekomen om de mensen te verlossen uit de macht van de duivel. En dat wist de duivel!

Hij is een gevallen engel en hij bezit bovenmenselijke macht en kennis. Hij had die moeten gebruiken in dienst van God, maar toen hij tegen God in opstand kwam ging hij die kostelijke gave juist tegen God gebruiken. Satan betekent wederpartijder en duivel betekent aanklager. Veertig dagen werd de Here verzocht door de duivel. De drie verzoeken, waarover we in Lukas 4 lezen waren dus zeker de laatste. Na die veertig dagen kreeg de Here honger; Hij had in al die tijd niet gegeten.

Toen kwam de duivel en zei: Als Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen brood worden. De Here had dit kunnen doen, maar Hij doet dit niet op Satans bevel. Daarom zegt Hij: Er staat geschreven: de mens zal bij brood alleen niet leven.

Daarop nam de duivel de Here mee naar het dak van de tempel, ± 80 m hoog en ± 150 m boven het dal van de Hedron, dat er vlak beneden lag. En weer komt de duivel met zijn: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp U dan naar beneden. Er staat immers geschreven, dat Gods engelen U zullen opvangen, zodat Gij ongedeerd beneden komt.

De Here zou dus God moeten uitdagen. Hij zou tot God zeggen: Toon nu eens dat Gij mij kunt bewaren, ook als Ik op een verkeerde weg ben. Maar ook dit wijst de Heiland af.

„Er staat ook geschreven,” zegt Hij: „Gij zult de Here uw God niet verzoeken.”

Nu heeft de duivel nog één pijl op de boog. Hij neemt de Heiland mee naar een hoge berg en vandaar toont hij Hem al de koninkrijken der aarde. Toen zei de duivel: Als Gij nu mij zult aanbidden, zal ik U al deze macht en heerlijkheid geven.

Doch ook nu weifelt de Here geen ogenblik: „Ga weg van Mij!” zegt Hij, „want er staat geschreven: Gij zult de Here uw God aanbidden en Hem alleen dienen!”

Toen vluchtte de duivel weg. Nu wist hij dat deze Mens sterker was dan hij. Alle mensen kan hij door zijn mooi-praterij tot zonde verleiden — ook ons, ook jullie — maar gelukkig de Here Jezus kan hij niet tot zonde overhalen. Als dat mogelijk was geweest, zou de Here ons nooit van onze zonden hebben kunnen verlossen. De duivel zou nog wel terugkomen. O heel vaak zou hij het proberen en eindelijk zou hij de Heiland zelfs aan het kruis weten te brengen. Maar juist dáár zou de Here de kop van Satan vermorzelen. Na deze verzoeking in de woestijn, kwamen er engelen uit de hemel, die de Here dienden. Zij hebben stellig spijs gebracht, zoals Elia die ook eens gekregen had in de woestijn.

Dit is een moeilijk verhaal, maar ook een heerlijk verhaal. Want nu de Heiland de Satan had weerstaan, kon Hij ons van zijn macht verlossen. En eens zou de duivel moeten knielen voor Hem.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:
T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

De opwekking van Lazerus

In Bethanië een dorpje dicht bij Jeruzalem woonden een broer en twee zusters, Lazerus, Maria en Martha. Zij waren vrienden van de Here Jezus en Hij kwam er vaak.

Eens toen de Here Jezus heel ver weg was, helemaal bij de Jordaan, werd Lazerus heel erg ziek. De zusters vreesden, dat hij sterven zou. O, als de Here er nu maar was! Hij zou hem wel beter kunnen maken. Dadelijk zonden zij er een man heen die na lang zoeken de Heiland vond. „Here,” zei de man, „die Gij liefhebt is ziek!” Daarop antwoordde de Here: „Deze ziekte is niet tot de dood, maar ter ere Gods.”

Met dat blijde bericht kwam de man in Bethanië terug, maar och hij durfde niet te zeggen, wat de Heiland gezegd had, want... Lazerus was al gestorven. Nog diezelfde dag werd hij in doeken gewikkeld en begraven. Maria en Martha waren diep bedroefd.

De derde dag, nadat Hij de boodschap van de ziekte van Lazerus had ontvangen, zei de Here: „Laten we naar Judea gaan.”

Daar hadden de discipelen nogal bezwaar tegen, want de Joden hadden onlangs geprobeerd de Heiland te doden. Maar de Here zeide: „Lazerus onze vriend is ingeslapen, maar Ik ga daar heen, om hem uit de slaap te wekken.” Dat vonden de discipelen vreemd. „Here,” zeiden ze, „als hij slaapt, zal hij weer gauw beter worden, dan moet U hem niet wakker maken!” Ze begrepen niet dat de Here over de slaap des doods had gesproken, daarom zei de Heiland nu maar ronduit, dat Lazerus gestorven was.

Toen de Here Jezus in Bethanië kwam, bleek het dat Lazerus al vier dagen in het graf lag. Zodra Martha, die met haar zuster en vele anderen nog in huis zat te treuren, hoorde, dat de Heiland er was, snelde zij naar Hem toe en zeide: „Here indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn!” Dat was een verwijt. Maar de Here antwoordde: „Uw broeder zal weer opstaan!”

„Ja, dat weet ik wel,” zei Martha, „op de jongste dag!” „Ik ben de opstanding en het leven,” zei de Heiland daarop, „die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven, gelooft gij dat?”

„Ja Here,” antwoordde Martha, „ik heb geloofd, dat Gij de Christus zijt, de Zoon van God!”

Daarop ging zij heen en riep Maria: „Daar is de Meester en Hij roept je!” fluisterde zij.

Dadelijk ging Maria mee en vele Joden volgden.

Toen zij de Heiland zag, zei ze hetzelfde, wat Martha had gezegd. Maar de Here antwoordde alleen: „Waar hebt ge hem gelegd?”

Toen zij bij het graf kwamen, beval de Here, dat de steen weggerold moest worden. Daar schrok Martha van en haastig zei ze: „Here er is reeds een lijkucht, want het is al de vierde dag!”

Daarop vroeg de Heiland: „Heb Ik u niet gezegd, dat als gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult?”

Intussen was de steen weggerold en nadat de Here gebeden had zeide Hij: „Lazerus, kom naar buiten!” Dadelijk daarop kwam de gestorvene naar buiten, nog met de grafdoeken aan handen en voeten. Rustig zei de Here: „Maak hem los en laat hem heengaan!”

Na dit wonder geloofden velen in Hem, maar de Overpriesters en de Farizeeën ergerden zich en maakten plannen, om de Heiland te doden.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

- Vrij en Blij
- Lenteleven
- Het kleine schouwvenster
- Jeugdcourant van de Neerbosch' Cent
- Kinderrubriek van de Vriend des huizes
- De Kinderkrant

Met medewerking van:

- T. van Buul
- M. C. Capelle
- Nelly Donker
- G. K. Dreijer
- Mr. N. W. A. v. Eijk
- P. H. Fruithof.
- Jan H. de Groot
- P. A. Hekstra
- H. v. d. Holst
- Joh. v. Hulzen
- Chr. M. v. Leijenhorst
- Jo Kalmijn-Spienburg
- Netty Kleingeld
- J. P. de Klerk
- H. de Koning
- G. Kromdijk
- J. L. F. de Liefde
- H. Lourense
- H. te Merwe
- G. Nieuwenhuysen

Abonnementprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch' Cent-afdelingen ontvangen het blad gratis.

In combinatie met het maandblad „De Vriend des huizes” is de prijs slechts f 1,50 per jaar. Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Twee mensen in een feestzaal

Er is feest in het huis van Simon te Bethanië. Hij wordt Simon de Melaatse genoemd. Vroeger had hij de vreselijke ziekte der meelaatsheid, maar de Here Jezus heeft hem daarvan verlost. Nu heeft hij de Heiland met zijn discipelen uitgenodigd aan een maaltijd. Behalve de discipelen is er ook Lazarus met zijn zusters Maria en Martha.

Het is woensdag voor Pasen. De Here Jezus heeft Zijn discipelen gezegd, dat Hij over twee dagen zal worden overgeleverd, om gekruisigd te worden. Ze begrepen er niets van. Hij moest koning worden, meenden zij. Maar Maria die zo dikwijls aan de voeten van haar Heer had gezeten en zo goed naar Hem had geluisterd, begreep het beter. Stil ging zij naar huis, waar ze een albasten fles met kostelijke nardus had. Ze had die gekocht voor 300 penningen en bewaard voor de Here Jezus. Nu komt zij de feestzaal weer binnen, met de fles onder haar kleed. Ze loopt regelrecht naar de plaats, waar de Heiland aanligt aan de tafel. Dan breekt ze de hals van de fles en laat de zalf over het hoofd van de Heiland lopen. Daarop knielt ze wenend neer bij Zijn voeten en zalft die ook.

De geur van de dure zalf vervult weldra de gehele feestzaal. Ieder kan het ruiken, maar niet ieder begreep, waarom Maria dit deed. Boos kijkt men naar Maria. Wat is dat nu voor een geldverkwisting, denken ze. Judas spreekt het eerst. Hij denkt aan geld. Dat is geen wonder, want hij beheert de kas der armen. De discipelen begrijpen Judas goed. Maar dat hij een dief is en uit die kas geld neemt voor zichzelf, dát weten ze niet. Dat weet de Here Jezus wel! Judas heeft direkt de waarde van de nardus geschat.

„Wat een verkwisting!” broemt hij.
„Als die zalf verkocht was, zou ze drie honderd penningen hebben opgebracht en dat geld had dan aan de armen gegeven kunnen worden. — De discipelen knikken. Ja, denken ze, Judas heeft gelijk. Hij komt voor de arme mensen op, dat is mooi van hem. Maar de Here Jezus neemt het voor Maria op. Hij prijst haar. „Zij heeft een goed werk gedaan!” zegt de Heiland. „De armen kunt gij altijd nog wat geven, maar Mij niet; want zij heeft dit gedaan tot een voorbereiding voor Mijn begrafenis!

En overal, in de hele wereld, zal later gesproken worden over wat zij gedaan heeft.”

Verheugd verlaat Maria de feestzaal. De Heiland heeft haar offer aangenomen. Daar is ze dankbaar voor.

Kort daarop gaat er weer iemand de zaal uit. Nu is het geen vrouw, maar een man. Het is Judas. Hij loopt naar Jeruzalem en gaat regelrecht naar het huis van Kajafas, de hogepriester. Daar is de Joodse Raad bijeen, om er over te spreken, hoe ze Jezus zullen vangen en doden. Ineens staat Judas daar voor hen met de vraag: „Hoeveel willen jullie mij geven en ik zal Hem aan jullie overleveren!”

Fijn is dat, zo'n helper. Maar ze geven niet, wat hij vraagt, het wordt loven en bieden. Tenslotte worden ze het eens: voor dertig zilverlingen zal Judas zijn verraderswerk verrichten. En niemand let er op, dat de profeet Zacharia eeuwen te voren deze prijs al had voorspeld. Twee mensen in de feestzaal: De een vervult van liefde tot de Heiland en de ander vol haat tegen Hem.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dрейer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

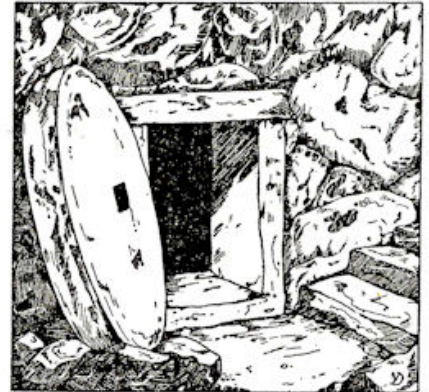
Paasmorgen te Jeruzalem

Denken jullie nu niet, dat er op die eerste Paasmorgen te Jeruzalem veel vreugde was. Dat was er helemaal niet. Integendeel er was niets dan angst. Angst bij de soldaten, die het graf moesten bewaken. Angst bij de Overpriesters, die bang waren, dat Jezus uit het graf zou opstaan en ook angst bij Zijn vrienden en vriendinnen.

De soldaten kregen de schrik van hun leven, toen plotseling de duisternis van de nacht werd doorbroken door het stralende licht van de engel. Zij holden naar Jeruzalem, als doden, en vertelden daar aan de Overpriesters wat er gebeurd was. En deze, vijanden van de Here Jezus, geloofden dadelijk de boodschap van Zijn opstanding. Zij twijfelden geen ogenblik en daarom namen zij hun maatregelen: vertellen dat de discipelen Hem hebben weggehaald, toen jullie sliepen! Hier hebben jullie een handvol geld voor je moeite.

Angst was er bij de vrouwen, die op weg waren naar het graf, om het lichaam van de Here te zalven. Zij maakten zich bang, dat zij de zware steen niet zouden kunnen wegrollen. En zie, toen ze opkeken, was de steen al weg. Weer een hele boel angst voor niets.

Toen kwam de boodschap van de engel: „Hij is hier niet! Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft!” Met deze boodschap gaan ze naar Jeruzalem, naar de discipelen, die de tijding van de vrouwen maar niet één, twee drie geloven. Die vrouwen zijn wat van streek menen zij. Zodoende was er ook onder de discipelen geen echte Paasvreugde. Die kwam pas 's avonds toen de Here Jezus in hun midden verscheen. Eerst konden zij het van blijdschap nog niet geloven, maar toen de Heiland wat gegeten had, toen wisten ze het. Toen konden zij juichen:

*Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
Want alles, alles is voldaan!*

Kijk, dat is nu het heerlijke van het Paasfeest! Het drijft de angst weg. De angst, waar Jeruzalem vol van was en waar ook ons hart vaak vol van is. Maar voor die angst is geen reden meer, want de Here Jezus heeft onze ergste vijand: de dood, overwonnen!

*Wie met geloof op Jezus ziet,
Die vreest voor dood en helle niet!
Want nu de Heer is opgestaan,
Nu vangt het nieuwe leven aan.
Een leven door Zijn dood bereid,
Een leven in Zijn heerlijkheid.*

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreyer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De elf mannen op het Pinksterfeest

Daar staan elf mannen in de tempel.

Het is vandaag Pinksteren, het feest van de vijftigste dag. — De Israëlieten herdenken op dit feest de wetgeving op Sinaï. Die elf mannen zijn de elf discipelen van de Here Jezus. Alleen Judas is er niet bij. Zij staan daar in de tempel bij al het volk. Zij dūrven. Zeven weken geleden zijn zij als bange vogels weggevlucht uit de hof van Gethsemané. Dat was toen de Heiland gevangen genomen werd. O wat waren ze toen bang geweest. Alleen Petrus was de Heer nog van verre gevolgd, maar daar volgde toen ook de verloochening op. En nu vijftig dagen later durven ze. Maar er is in die tijd ook heel wat gebeurd. Na de kruisiging is de Heiland opgestaan uit het graf. Ze hebben Hem allen meerdere malen gezien. Thomas heeft zelfs zijn vinger gelegd in de littekens van Zijn wonden. Daarna is de Here Jezus van de Olijfberg ten hemel gevaren. Ze hebben Hem nagestaard. En twee engelen zijn er gekomen en zij hebben gezegd, dat de discipelen de Here Jezus zouden zien terugkomen, zoals zij Hem naar de hemel hadden zien heenvaren. Ondertussen moesten zij in Jeruzalem blijven totdat zij zouden worden aangedaan met kracht uit de hoogte, dus totdat de Heilige Geest op hen zou worden uitgestort. En dat gebeurt nu vandaag op het Pinksterfeest. Hoor... het is opeens net of er een hevige wind begint te waaien en zie op de hoofden van de elf mannen verschijnen vurige tongen. Op het horen van die wind kwamen de mensen van alle kanten toelopen, om te zien, wat er gebeurd was. Dat waren mensen uit Jeruzalem, maar ook wel uit vreemde landen, uit Medi, Perzië, Arabië, Egypte, Libyë, Pamfilië en nog veel meer streken. En al deze mensen horen de elf mannen daar spreken in hun eigen taal. Ze begrijpen er niets van. Die elf mannen zijn toch geen geleerden. De meesten van hen zijn maar eenvoudige vissers. Hoe is het dan mogelijk, dat nu iedere vreemdeling hen in zijn eigen taal verstaat?

Sommige mensen beginnen te spotten. Ze zeggen: och die mannen zijn dronken, dat is het! Maar nu springt Petrus naar voren. Ja, ja, diezelfde Petrus, die bang was voor een dienstmeisje. Toen durfde hij niet eens zeggen, dat hij bij de Here Jezus behoorde. Maar nu durft hij wel. En hij houdt een rede, die klinkt als een klok. „Wij zijn niet dronken,” zegt hij. „Dat kan ook niet, want het is nog veel te vroeg. Maar vandaag wordt de profetie van Joël vervuld; de Here stort Zijn Geest uit: eerst over ons en straks ook over u, als gij gelooft in de Here Jezus!”

O wat durft die Petrus goed. Hij zegt ronduit, dat de Here Jezus de Zoon van God is en dat Hij gekomen is, om de zonden der mensen te verzoenen. De tien anderen spreken op dezelfde wijze. De mensen schrikken er van. Ze vragen: wat moeten wij doen, mannen broeder? En Petrus zegt, dat zij zich moeten bekeren. En op die dag kwamen er drieduizend mensen tot het geloof in de Here Jezus. Dat was de rijke zegen van het eerste Pinksterfeest.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1.50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

de broeders van Jozef komen in Egypte

Zoals Jozef aan Farao had voorspeld gebeurde het. Eerst kwamen er zeven jaren van overvloed. In die jaren verzamelde Jozef al het koren, dat er te veel was in grote graanschuren. Maar daarna volgden zeven jaren van hongersnood. Gelukkig kon Jozef toen de mensen aan voedsel helpen uit zijn grote voorraden. Maar ook in het land Kanaän, waar Jakob woonde kwam hongersnood. Zodra Jakob van doortrekkende reizigers hoorde, dat er in Egypte koren was, zei hij dat ze daar heen moesten gaan, om graan te kopen. Ze namen geld mee en gingen met z'n tien op reis. Benjamin moest thuis blijven, want vader was bang, dat hem op reis iets zou overkomen.

Op zekere dag, toen Jozef op zijn troon zat, werden er tien mannen vóór hem geleid. De hoftrawant kondigde aan, dat dit tien mannen waren uit Kanaän, die koren kwamen kopen. Jozef schrok... dat waren zijn broeders. Hij herkende direkt Ruben, Simon en Levi, o ja, dat waren ze allemaal. Allemaal? Nee toch niet, één ontbrak, dat was Benjamin en die had hij nu het liefst van allen gezien.

De mannen bogen zich diep voor de onderkoning. En toen moest Jozef denken aan zijn dromen van vroeger. Toen waren het korenschoven, die zich voor zijn schoof bogen, nu lagen daar zijn broeders. O wat hadden zij hem wreed behandeld. Hij had geschreid en gejammerd, dat hij naar zijn vader terugwilde, maar zij hadden zich niet aan zijn verdriet gestoord en de jongen — hij was toen nog pas 17 jaar — was aan de staart van de kameel vastgebonden en naar Egypte gevoerd.

En nu lagen ze daar, die helden. Zij wisten nog niet, dat God voor Jozef alles ten goede had gekeerd. Nu zou Jozef zich kunnen wreken.

Maar dat mocht niet, dat wilde de Here niet, wist hij. Toch wilde hij hen wel straffen, dat hadden ze zeker verdiend. Daarom deed hij heel streng tegen hen.

Er was een tolk, die Jozefs woorden overbracht. Eigenlijk was dat niet nodig, want hij verstond de taal van zijn broeders wel, maar dat behoefden zij niet te weten.

„Waar komen jullie vandaan...?” vroeg hij. — „Uit Kanaän heer, om koren te kopen...”

„Dat geloof ik niet. Jullie zijn verspieders. Jullie komen kijken, op welke plaats je het beste het land kunt binnenvallen!”

Daar schrokken de broeders hevig van. Als ze verspieders waren, zou die koning hen zeker doden. Daarom begonnen ze in hun angst alles te vertellen. Ze waren met twaalf broers. Een was er niet meer en de jongste was nog bij hun vader in Kanaän.

„Zo,” zei Jozef, „dan zal ik jullie eens op de proef stellen. Eén van jullie blijft hier gevangen. Jullie krijgen koren en daarmee gaan jullie naar je vader. Als je dan weerkomt, moeten jullie die jongste broer meebrengen. Dan zal ik weten, dat jullie de waarheid hebt gesproken!” Toen de tolk dit had overgebracht, schrokken de broers. „Dat is nu voor onze straf,” zeiden ze in hun taal, die Jozef heel goed verstond. „Weet je nog hoe bang onze broer was, toen we hem verkochten? Hij smeekte ons om genade, maar wij luisterden niet!”

„Ja,” zei Ruben toen, „ik heb jullie nog gewaarschuwd, maar jullie wilden niet luisteren!” De tranen sprongen Jozef in de ogen, toen hij dit hoorde. Hij draaide zich gauw om en ging weg. De broers kregen zakken vol koren, die ze betaalden. Toen vertrokken ze. Maar Simon moest als gevangene achterblijven. En zo gingen ze met een bezwaard hart naar Kanaän, naar hun vader terug.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

„Ik ben Jozef!”

De voorraad raakte weer op en vader Jakob begon er over te spreken, dat de broeders weer naar Egypte zouden moeten gaan. Maar als hij dat deed kwam steeds weer die harde eis van de onderkoning: Benjamin moet meekomen! Ruben bood aan, dat Jakob twee van zijn jongens mocht doden, als hij Benjamin niet zou terugbrengen. Daar ging Jakob maar niet eens op in. Dat was ook al te dwaas. Maar toen stelde Juda zich persoonlijk borg voor zijn broer. Toen liet Jakob zijn zonen gaan. Ze namen dubbel geld mee en een groot aantal geschenken voor die strenge heer. Met een bevend hart zag de oude man hen vertrekken. In Egypte kwam een dienaar van de onderkoning hen al tegemoet. Hij bracht hen naar het paleis van zijn heer. Daar schrokken de broeders van. „Is dat soms om het geld van de vorige keer?” vroegen ze, „heus mijnheer...”

Maar de dienaar stelde hen gerust. Hij verzekerde hun, dat het geld tot hen was gekomen en dat zij niets kwaads te vrezen hadden. Simeon werd weer bij hen gebracht en ze werden uitgenodigd bij de koning te eten. Ze konden hun oren niet geloven. Wat viel dat allemaal mee. De onderkoning zelf was ook vriendelijk. Hij informeerde naar hun oude vader en vroeg of die vreemde hun jongste broer was. Daarop zei hij tot Benjamin: „God zegene u mijn zoon!” Maar toen liep hij direct weg, anders zou hij in tranen zijn uitgebarsten. In de eetzaal stonden twee tafels: een voor de koning en zijn dienaren en een voor de broeders. Een dienaar wees hun de plaatsen. Gek toch, die man zette hen precies van de oudste af op het rijtje: Ruben, Simeon, Levi, Juda enz. En wat was dat nu, kijk eens... Benjamin kreeg een vijf-dubbele portie.

De volgende morgen vroeg vertrokken ze weer. Benjamin was bij hen en ook Simeon reisde mee terug. Alles was bovenst best afgelopen... totdat? Ze waren nog niet ver weg, toen ze door een troep soldaten werden ingehaald. „Wat zijn jullie voor kerels?” vroeg de commandant „waarom hebben jullie kwaad voor goed vergolden? De zilveren beker van mijn heer, waaruit hij steeds drinkt, hebben jullie gestolen! 't Is wat moois!”

„Dat bestaat niet mijnheer!” zeiden ze, „wij zijn eerlijke mannen. Kijk onze zakken maar na en bij wie hij gevonden wordt, die mag u doden!” „Afgesproken!” zei de commandant. Zijn mannen doorzochten alle bagage en de beker werd gevonden in de zak van Benjamin. De broeders verstijfden van schrik. Benjamin beweerde, dat hij onschuldig was, maar de soldaten pakten hem beet en namen hem mee. Toen laadden de broeders hun zakken weer op en gingen mee terug.

Jozef zag hen aankomen. De radeloosheid stond op hun gezichten te lezen. Ze bogen zich diep voor hem ter aarde en toen hij vroeg, waarom zij dat gedaan hadden, nam Juda het woord. Juda, die vroeger zijn broer Jozef verkocht had, verklaarde nu, dat hij in de plaats van Benjamin wilde sterven.

Jozef was er door getroffen. Alle Egyptische dienaren dreef hij de zaal uit en toen hij met zijn broers alleen was zei hij: „Ik ben Jozef...!” De broers schrokken hevig. Was die strenge man hun broer die ze verkocht hadden? Jozef stelde hen gerust, hij omarmde Benjamin en zei, dat zij vader Jakob met al wat hij had naar Egypte moesten brengen, waar ze veilig zouden wonen.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de Vriend des huizes

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

Jakob in Egypte

„Ik ben Jozef!” Toen de koning deze woorden sprak, waren de broeders verschrikt achteruit gesprongen. Dat kón immers niet. Ze hadden Jozef als slaaf verkocht en hij zou zeker nu al lang dood zijn. Maar ja, hij bleek hen wel te kennen, want hij had ze immers in de juiste volgorde aan de tafel gezet. Toen vertelde Jozef hen, dat het kwaad, dat zij met hem hadden voorgehad, door God ten goede was geleid. „Ik moest naar Egypte, om jullie in het leven te kunnen houden”, zei hij. „Maar wij zijn er nog niet. Er zijn pas twee hongersjaren voorbij en er zullen er nog vijf volgen. Ga daarom gauw naar huis en haal mijn vader en jullie vrouwen en kinderen en je vee en alles wat je in Kanaan hebt en komt hier in Egypte wonen, dan zal ik voor jullie allemaal zorgen!”

De broeders konden hun oren niet geloven en hun ogen evenmin. Want kijk eens wat gaf Jozef hun kostelijke geschenken mee voor zijn vader. En verder wagens en paarden. Dat was allemaal nodig, want anders zou Jakob het verhaal van zijn jongens misschien niet eens geloven.

De wagens waren vooral voor de kinderen. Jakob wist niet wat hij zag, toen hij die geweldige stoet op zekere avond zijn tentenkamp zag naderen.

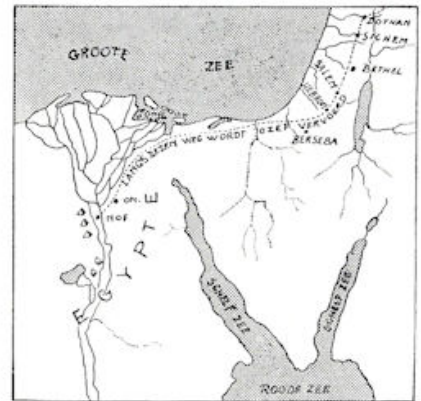
„Vader! vader!” riepen de broers allen door elkaar. „Jozef leeft nog en hij is onderkoning over Egypteland!” Maar Jakob schudde het grijze hoofd en lachte eens. Nee, hij was te oud geworden, om zulke verhaaltjes te geloven. Maar toen zijn zoons hem de geschenken, de wagens en de paarden toonden, ja toen moest hij het wel geloven. Zijn ogen begonnen te schitteren

en vrolijk riep hij uit: „Hou maar op, het is genoeg! Mijn zoon Jozef leeft nog en ik ga er heen, om hem te zien voor ik sterf!”

Het was een geweldige stoet, die daar bij Berseba het land Kanaan verliet en koers zette naar Egypte. Mannen, vrouwen, kinderen, knechten en dienstmaagden, schapen, koeien, kamelen, tenten en allerlei gebruiksvoorwerpen, te veel om op te noemen. Het leek wel een kleine volksverhuizing.

Toen zij de grenzen van Egypte naderden, reed Juda op een vlugge kameel vooruit, om Jozef te berichten, dat zijn vader in aantocht was. Onmiddellijk liet Jozef zijn wagen gereed maken en reed hij toen zijn vader tegemoet. In de woestijn ontmoetten ze elkaar. Daar vielen vader en zoon elkaar in de armen, daar hebben die twee, die elkaar zo lief hadden, geschreid van vreugde. Samen reisden zij toen verder naar Egypte.

De oude Jakob moest bij koning Farao zijn opwachting gaan maken en de koning stond hem toe in het land Gosen te gaan wonen met zijn familie. Dat land Gosen lag aan de rand van Egypte en het was er vruchtbaar grasland, heel geschikt voor al het vee, dat de aartsvader bezat. Nog zeventien jaren heeft Jakob daar gewoond. Van de hongersnood hadden zij nu geen last meer. Toen hij voelde, dat hij zou gaan sterven, heeft hij eerst Jozefs beide zoons, Efraim en Manasse gezegend en daarna al zijn eigen zonen. Hij heeft hun voorspeld, hoe het verder met hen zou gaan en geeist, dat zij hem in Kanaan zouden begraven in Machpela. Daar lagen Abraham en Sara, Izak en Rebekka en daar had hij Lea begraven. Na zijn dood is zijn lichaam gebalsemd en naar Kanaan gebracht. Maar zijn zonen bleven in Gosen, om daar uit te groeien tot een groot volk, dat op Gods tijd het heerlijke Kanaan erfelijk in bezit zou gaan nemen.

VRIJ EN BLIJ

*Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.*

Waarin opgenomen:
*Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes*

Met medewerking van:

- T. van Buul
- M. C. Capelle
- Nelly Donker
- G. K. Dreijer
- Mr. N. W. A. v. Eijk
- P. H. Fruithof
- Jan H. de Groot
- P. A. Hekstra
- H. v. d. Holst
- Joh. v. Hulzen
- Chr. M. v. Leijenhorst
- Jo Kalmijn-Spienburg
- Netty Kleingeld
- J. P. de Klerk
- H. de Koning
- G. Kromdijk
- J. L. F. de Liefde
- H. Lourense
- H. te Merwe
- G. Nieuwenhuysen

*Abonnementsprijs
f 3,— per jaar*

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

*Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk*

*Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709*

Mozes in het biezen kistje

Nadat Jacob, die van de Here de erenaam Israël, d.i. vorst Gods, had gekregen, bleven zijn nakomelingen, de Israëlieten, in het land Gosen wonen. Zij groeiden daar uit tot een groot volk. Toen er eeuwen later een Farao aan de regering kwam, die van Jozef nooit gehoord had, maakte die zich bang voor dat vreemde volk daar in Gosen. „Als we oorlog krijgen, kan dat volk met onze vijanden gaan meevechten,” dacht hij, „en dan zijn wij verloren. Wacht, ik zal ze zware dwangarbeid laten verrichten, misschien sterven ze dan wel uit.” Hij liet de Israëlieten nu stenen bakken van leem met gehakt stro er door. Dat stenen bakken was een zwaar werk. De Israëlieten werden er moe van en zwart. En als zij niet hard genoeg werkten, ging de zweep er over. Zo bakten ze de stenen, waarmede de koning twee steden liet bouwen: Pithom en Raämses. Maar ondanks die zware arbeid stierven zij niet uit. Integendeel, het volk nam nog steeds in aantal toe.

Nu bedacht Farao iets anders. Hij liet een wet uitvaardigen, waarin gezegd werd, dat als er bij de Israëlieten kindertjes geboren werden, de meisjes in leven mochten blijven, maar de jongens in de rivier de Nijl moesten gegooid worden. Daar werden ze dan door de krokodillen verslonden. Maar dat was toch verschrikkelijk? Ja zeker, monsterachtig en heel veel Israëlieten deden het eenvoudig niet. Zo waren er ook twee mensen, Amram en Jochebed, die twee kinderen hadden, een meisje, dat Mirjam heette en een jongen, die ze Aäron hadden genoemd. Die jongen was gelukkig geboren vóór die vreselijke wet er was. Maar er kwam weer een baby: een jongetje en nog een heel knap jongetje ook. „Dat kind gaat niet in de Nijl, geen sprake van!” zei moeder Jochebed. „Ik zal hem in mijn tent wel zoet houden!”

Amram was dat goed met haar eens. Maar toen die jongen — ze hadden hem nog niet eens een naam gegeven — drie maanden oud was, kon hij soms zo'n keel opzetten, dat het buiten te horen was. O en als daar dan juist een spion van Farao voorbij ging, dan waren ze er bij en zouden ze hun kindje moeten missen. Wat nu? Ze baden tot God en de Here gaf hun een goed idee: „We vlechten een kistje van biezen,” zei Amram, stoppen de gaatjes goed dicht met pek en dan leggen we het ventje daarin. Dan gaat dat kistje de Nijl in, tussen het riet en de biezen.

We doen dan, wat Farao gezegd heeft, maar ons kindje kan niet verdrinken! Wat een reuze idee!

Een paar dagen later lag het kind al in het biezen kistje in de Nijl en ergens in de buurt, goed verscholen, stond zijn zusje Mirjam, om te zien of soms iemand het ontdekken zou. En werkelijk dat gebeurde. Op een morgen kwam er een dochter van koning Farao met haar hofdames naar de Nijl om een bad te nemen. Net toen ze de plaats passeerden, waar het kistje lag, begon het jongetje te huilen.

„Wat is dat?” vroeg de prinses. „Ik hoor daar in de Nijl een kindje huilen. Dat is zeker zo'n stakkertje van de Israëlieten” en beval een der dames het er gauw uit te halen. Het meisje ging te water en kwam al gauw met het kistje te voorschijn. „O wat een lief kereltje!” riep de prinses, „dat kindje houd ik. Ik heb het eerlijk gevonden. Maar hoe moet dat nu heten. Ik heb het uit het water gehaald en dus weet ik niet van wie het is. Wacht, ik noem het eenvoudig maar Mozes, d.i. kind.” Toen verscheen Mirjam en zij vroeg of zij soms een Israëlietische vrouw zou gaan zoeken om voor het kind te zorgen. Natuurlijk haalde zij toen haar moeder. En zo mocht Jochebed frank en vrij haar eigen kindje grootbrengen totdat... ja totdat het groot was en toen moest de prinses het weer hebben.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

Mozes bij de brandende braamstruik

Mozes werd, toen hij de zorg van zijn moeder niet meer nodig had, opgevoed door de dochter van Farao. Hij leefde nu als een prins. Hij kreeg les en studeerde veel, zodat hij heel knap werd. De kunst om een groot volk te regeren keek hij van Farao af. Dat zou hem later te pas komen, maar dat wist Mozes nu nog niet.

En terwijl Mozes aan het hof een prinsentje leidde, was zijn volk dag aan dag aan het stenen bakken voor Farao. Als zij niet vlug genoeg opschoten, werden zij door de drijvers afgeranseld. O ze hadden een vreselijk leven. Op zekere dag — Mozes was toen veertig jaar — wandelde hij eens naar het land Gosen, om te zien, hoe de Israëlieten het maakten. Daar zag hij dat een Egyptenaar een Israëliet mishandelde. Driftig als hij was, vloog hij er op af en doodde de Egyptenaar, die hij daarna in het zand verborg. De volgende dag waren er twee Israëlieten aan het vechten. Mozes vermaande hen daarmee op te houden, maar toen zei een van die lui: „Wie heeft jou tot een overste en rechter over ons aangesteld? Wil je mij soms ook doden, zoals je gisteren de Egyptenaar gedaan hebt?” Van dat woord schrok Mozes geweldig. 't Was dus bekend geworden! En als Farao het hoorde, zou hij Mozes vast doden. Daarom ging Mozes op de vlucht. Hij kwam in Midian terecht en werd opgenomen in het huis van Jethro de priester van Midian. Toen hij bij een waterput zat te rusten waren de zeven dochters van Jethro met de schapen gekomen, om ze te doen drinken. Toen enkele herders hen daarbij lastig vielen, was Mozes opgestaan en had de meisjes geholpen. Thuis hadden zij dit aan hun vader verteld en daarop had Jethro gezegd, dat ze de man naar zijn huis moesten halen. Zo kwam Mozes bij Jethro. Hij trouwde met één van Jethro's dochters, Zippora geheten, en voortaan hoedde hij de schapen van zijn schoonvader.

Veertig jaar lang hield hij dit vol. Toen op zekere dag, terwijl hij met de schapen over de steppe dwaalde en dicht bij de berg Horeb gekomen was, zag hij daar in de verte een braamstruik branden. Dat gebeurde wel vaker, maar het vreemde was, dat deze braamstruik wel brandde, doch niet als as in elkaar schrompelde. Daar wilde Mozes meer van weten en haastig liep hij er heen. Toen hij er vlak bij was, klonk uit de vlammen een stem, die zeide: „Mozes! Mozes!” En Mozes antwoordde: „Hier ben ik . . . !”

Toen sprak de stem weer: „Kom niet dichterbij, doe je schoenen uit, want de plaats waar je op staat, is heilige grond! Ik ben de God van je vaderen, de God van Abraham, Izaäk en Jakob!” Mozes boog zich nu eerbiedig neer, want hij begreep, dat hij nu in Gods nabijheid was.

Daarop zeide de Here, dat hij gezien had, hoe Farao Zijn volk verdrukte en dat Hij gekomen was, om dat volk te verlossen. Daarom moest Mozes er heen, om aan Farao te zeggen, dat hij op Gods bevel de Israëlieten vrij uit zijn land moest laten gaan. Maar Mozes durfde niet en daarom bedacht hij allerlei uitvluchten, om er van af te komen. Maar dat lukte niet. God wilde hem zenden. Hij móest gaan. Maar de Here zou hem zijn broer Aäron, die drie jaar ouder was, tegemoet zenden. En zo vertrok Mozes de volgende dag met zijn vrouw en zijn twee jongens naar het land Egypte, om daar aan Farao de boodschap van God te gaan brengen.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
*Het kleine
schouwvenster*
*Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent*
*Kinderrubriek van de
Vriend des huizes*

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Chr. M. v. Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De Boodschap aan de herders

In de nacht, waarin de Here Jezus werd geboren, waren er buiten Bethlehem, in het veld enkele eenvoudige herders, die daar de wacht hielden bij hun schapen. Misschien hadden zij de dieren in een afgebakende ruimte bijeen gedreven en zaten ze zelf rondom een klein kampvuur.

Waarover zaten deze mannen met elkaar te praten? Waarover dachten zij? Wij weten het niet. Misschien waren ze in hun gedachten bezig met het verleden, toen hun grote koning David hier als herder rondom Bethlehem zwierf. 't Kan ook zijn, dat ze spraken over de toekomst, waarin de grote Zoon van David zou geboren worden, hier in Bethlehem, zoals de profeet Micha had voorzeggd.

En terwijl zij daar bij elkaar zitten, werd de hemel opeens heel erg licht. Zo pas was het nog diep donker geweest en nu was er opeens dat vele licht. Hoe kwam dat?

O, de herders zagen het al: er daalde een Engel uit de hemel naar beneden en die Engel kwam regelrecht op hen af.

Met verbaasde en tegelijk bevreesde ogen keken ze naar die Engel. Wat zou er nu gebeuren? Zouden ze nu moeten sterven? Een hevige angst greep hen aan en toen hoorden zij opeens de Engel heel duidelijk zeggen: „Vreest niet!” Hij had dus gezien, dat zij bang waren. „Weest niet bevreesd,” zei hij, „want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk ten deel zal vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus de Here in de stad van David. En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld... en liggende in een kribbe.”

Aanbidding der herders (J. Steen, Rijksmuseum, A'dam).

Dat was de bood-
schap van de Engel
voor de herders. De
mannen konden hun
oren bijna niet ge-
loven.

Doch ziet, nauwelijks
had de Engel zijn
boodschap gebracht,
of er verscheen een
menigte van engelen,

die het eerste kerstlied zongen: „Ere zij God in den hoge en vrede op aarde bij mensen des welbehagens”.

Toen de engelen weer weggevaaren waren naar de hemel, zijn de herders haastig naar Bethlehem gegaan. Zij hadden de boodschap van de Engel direkt geloofd en nu gingen zij zien het licht, dat hij hun had verkondigd. En zo werd in de stal, rondom de kribbe, het eerste Kerstfeest gevierd.

Grote blijdschap in een wereld vol ellende en dood. Wat is dat een heerlijke boodschap. En die boodschap komt ook dit jaar weer tot ons allen, zoals tot de herders: Vreest niet, want er is reden tot grote blijdschap. De Here Jezus kwam op aarde, om onze zonden te verzoenen en ons te redden van de dood.